

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Miljøvern avdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Birasahttenossodat

Alta kommune
Postboks 1403
9506 Alta

Deres ref

Deres dato

Vår ref
Sak 2008/1415
Ark 444

Vår dato
18.06.2008

Saksbehandler/direkte telefon: Ørjan Werner Jenssen - 78 95 03 71

Om hvem som skal regnes som hytteeier i motorferdselsaker

Vi viser til brev fra Alta kommune av 10. april 2008.

Kommunen ber Fylkesmannen om veiledning i forhold til problemstillingen dispensasjon for transport til hytte med flere eiere, og knyttet til en konkret sak i kommunen med bl.a. sameieavtale.

Bakgrunn

Dispensasjon på vinterføre for transport til hytte kan gis enten med hjemmel i nasjonal forskrift til motorferdselloven § 5 c, eller § 6.

Nærmere om § 5 c

Paragrafen lyder: "Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for: [...] c) eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring etter bokstav a."

Av rundskriv T-1/96 følger bl.a. at det kun kan gis dispensasjon til hytteeier. "Begrepet hytteeier må her anses å omfatte også eierens nærmeste familie, som ektefelle og barn. Andre enn disse, også slektninger, må i tilfelle søke om dispensasjon etter forskriftens § 6. [...] Heller ikke kjøring til hytter med flere eiere vil kunne tillates etter denne paragrafen."

Dispensasjon etter § 5 c skal altså kun gis til eier av hytta. Kjøringen kan imidlertid også utføres av eiers ektefelle/samboer eller barn, jf. en Høyesterettsdom (HR-2007-1851-A - Rt-2007-1528) som slår fast at myndighetenes kontrollbehov i slike tilfeller er tilfredsstilt ved at dispensasjonen da skal medbringes under kjøring. § 5 c skal altså ikke brukes til å gi separate dispensasjoner til ektefelle/samboer eller barn til eier. Direktoratet for naturforvaltning har videre uttalt at en dispensasjon etter § 5 c også kan omfatte annen slekt i rett oppadgående eller nedadgående retning, dvs. også foreldre, besteforeldre og barnebarn/oldebarn. Fylkesmannen vil anbefale kommunen å oppgi navn på ektefelle/samboer eller andre i rett oppadgående/nedadgående slekt dersom det framgår av søknaden at kjøring også er tenkt utført av disse, men at det altså utstedes kun én dispensasjon per hytte. Navngivelse vil gjøre det lettere å se omfanget av dispensasjonen for både søkere og oppsyn.

Det er ikke slik at fordi søknaden evt. knyttes til flere personer, skal dispensasjonen gis for flere turer enn ellers.

Etter Fylkesmannens syn må også hytter der ektefelle/samboer er medeier omfattes av § 5c. Hytter der også barn er medeiere må etter vårt syn behandles etter § 6, siden barna da vanligvis vil være voksne og ha egen husstand. § 6 må anvendes også i alle andre tilfeller med flere medeiere.

Nærmere om § 6

Paragrafen lyder: *"I unntakstilfelle kan kommunestyret – eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover §§ 2, 3, 4 og 5 dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum."*

Rundskriv T-1/96 gir føringer om bruk av § 6 i saker om transport til hytte, men emnet hytter med flere eiere blir ikke nærmere belyst.

Drøfting og konklusjon

Alta kommune spør om hvem kommunen skal regne som eiere til hytter med flere eiere, konkret om sameieavtaler skal kunne legges til grunn. Bakgrunnen for spørsmålet er at kommunens praksis er å innvilge dispensasjon for transport til hytte etter nasjonal forskrift § 6 til de som er registrerte eiere, men ikke eiere etter sameieavtaler mv. som ikke er tinglyst.

Regelverket med rundskriv gir ingen føringer omkring dette. Fylkesmannen mener derfor at eiere må forstås som reelle eiere, uavhengig av offentlige registre. Ikke tinglyst eierskap bør kommunen kreve dokumentert, men en framlagt avtale om sameie bør gi søker status som eier.

Regelverket skiller mellom hytter med en eier og hytter med flere eiere. Det skal være lettere å få transporttillatelse til førstnevnte, og dermed vanskeligere for den enkelte eier å få tillatelse til sistnevnte. Kommunens behov for en enklere/skjematisk saksgang er forståelig, men finner nok lite støtte i regelverkets differensiering og krav til en konkret vurdering av selve motorferdselen i hver enkelt sak.

For hytter med flere eiere må eierne søke dispensasjon iht. § 6. Søkerne må skriftlig godtgjøre at man har et særlig behov for transport til hytta som ikke eksempelvis kan dekkes ved at noen av eierne utfører transporten på alles vegne. Kommunen må i tillegg til å vurdere effekten av den omsøkte kjøringa, vurdere presedensvirkningen og den totale effekten av å evt. tillate slik kjøring for alle hytter med flere eiere. Kommunens grep for å begrense en slik utvikling, som åpenbart vil være i strid med motorferdsellovens intensjon og nasjonal forskrift § 6 jf. dennes siste setning, kan etter vårt syn ikke baseres på hvem som er tinglyst som medeier i hytta.

Kommunens grep for å minimere kjøring til hytter med flere eiere kan blant annet være:

- krav om at eierne i fellesskap på forhånd samordner transporten, dvs. at man ikke vil innvilge enkeltsøknader uten en samordning i bunn. Eksempelvis slik at vedkjøring gjøres av kun en eier. Antallet turer til andre eiere reduseres til et minimum.
- retningslinjer som angir maksimalt antall turer til sameiehytter. Antallet kan eks. begrenses per hytte, begrenses per kjernefamilie som er medeier i hytta eller ut i fra andre vurderinger. Fordelingen av transporten kan overlates til eierne seg imellom.
- geografiske skiller, eks. lavere antall turer totalt til hytter i mer sårbare områder.
- Det er også et begrenset antall helger på vårvinteren hvor hyttene normalt brukes. Et anslag over antallet her kan gi en ytre begrensnings for antall turer totalt.

Mange andre ytre momenter kan også tenkes brukt for å forhåndsdefinere en ramme for styringen av motorferdselen i et område.

Vi håper dette kan være til en viss støtte for kommunens videre arbeid med lignende saker.

Med hilsen

Evy Jørgensen
fung. fylkesmiljøvernsjef

Ørjan Werner Jenssen
seksjonsleder